

Ігор ГОНАК

аспірант кафедри міжнародної економіки
Тернопільський національний економічний університет

**ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ
ЩОДО ГРОМАДЯН УКРАЇНИ У 2020 РОЦІ: ІСТОРИЧНІ АНАЛОГІЇ**

Економічна політика України щодо власних громадян у 2020 році є надзвичайно «дивною». Економічні зобов'язання країни та її реальна політика перед громадянами розглянуті у таблиці 1.

Таблиця 1.

Зобов'язання країни перед громадянами у галузі економіки та реальна економічна політика країни щодо громадян у 2020 році*

Зобов'язання країни перед власними громадянами	Реальні економічні рішення керівництва країни щодо громадян
Виплачувати вчасно і у повному обсязі	Невиконання Закону України щодо підвищення пенсій і, тим самим, незаконне зменшення фінансових ресурсів найменш соціально-захищених громадян України – пенсіонерів
Обов'язок країни забезпечувати добросовісну конкуренцію і дотримання бізнесом загально прийнятих правил	Заборона працювати представникам малого і середнього бізнесу, які не мають впливу на владу, і, при цьому, фактичний дозвіл працювати представникам великого бізнесу та бізнесу, пов'язаного із владою. Прикладами є наступні факти: працює мережа гіпермаркетів «Епіцентр» і, при цьому, заборонено працювати тисячам магазинів, у яких реалізуються будівельні матеріали, меблі, побутова техніка, посуд та ін.; дозвіл працювати мережі ресторанів «Макдональдз» і реалізувати «на вулицю», наприклад, каву, і, при цьому, заборона реалізувати каву «на вулицю» невеличким кіоскам; дозвіл працювати ресторанам, якщо власник має зв'язок із владою (наприклад, працює ресторан, власником якого є депутат) і заборона іншим ресторанам працювати; дозвіл працювати ломбардам, у яких клієнти знаходяться у середині приміщень і, при цьому, заборона працювати магазинчикам.
Обов'язок країни здійснювати «особливу» підтримку категоріям працівників, у яких країна відчуває «особливу» потребу. Такими категоріями є військові під час війни безпосереднім учасникам бойових дій, працівники медичної сфери під час епідемії і так далі. Такою особливою підтримкою може бути більша зарплата та «особлива» страховка.	Військові, які знаходяться у зоні ООС і мають ризик бути пораненим чи загинути, отримують більшу оплату праці, ніж військові, що перебувають у тилу і, при цьому, під час пандемії коронавірусу лікарі отримують мізерну заробітну плату, захисні костюми та маски отримують від волонтерів чи купують за власні кошти, а керівництво Верховної Ради України відмовилось розглянути на засіданні ВРУ питання про страхування лікарів, які знаходяться, фактично, на «передовій» боротьби із пандемією коронавірусу і знаходяться у найбільшій небезпеці заразитись covid-19 і захворіти чи, навіть, померти.
Країна має забезпечення конституційних прав і свобод людини та громадянина і, у «особливий період», вимагати від всіх громадян дотримання однакових правил	В умовах карантину українським громадянам заборонено виїжджати за кордон «на заробітки», проте, український уряд проводить перемовини з урядами інших країн про можливість відправки громадян України «на заробітки» за кордон (результатом перемовин, скоріш за все, став переліт більше сотні українських громадян на літаку авіакомпанії МАУ у Велику Британію)

* Таблиця складена автором

Вказані вище порушення економічних прав громадян України керівництвом країни є масовими і призводять до зменшення економічної спроможності переважної більшості домогосподарств України, ставлячи їх на межу виживання (та викликають підозру про цілеспрямованої координації здійснення вказаної економічної політики).

Здійснення державної економічної політики щодо домогосподарств України подібне до економічної політики СРСР щодо українців у період 1932-1933 років під час Голодомору.

Таблиця 2.

Спільні риси державної економічної політики українського керівництва щодо громадян України у 2020 році та економічної політики радянського уряду щодо українців у 1932-1933 роках*

Державна економічна політика українського керівництва щодо громадян України у 2020 році	Економічна політика уряду СРСР щодо українців у 1932-1933 роках
Перешкоджання отримання доходів українськими домогосподарствами через непідвищення пенсій, фактична заборона здійснення підприємницької діяльності переважній більшості СПД В основному – малому і середньому бізнесу)	Знищення бази доходів українського селянства через механізм «боротьби з куркулями» - знищення українського фермерства, відбір урожаю і продовольства
Дозвіл працювати під час дії карантину ломбардам з метою викупу у населення дорогоцінних металів та іншого цінного майна при тому, що інші СПД працювати не мають можливості	Впровадження мережі «Торгсін» в умовах здійснення політики голодомору з метою викупу в українців дорогоцінних металів та іншого цінного майна
Заборона виїжджати громадянам України за кордон «на заробітки» у період карантину, а, можливо, і у майбутньому, щоб знищити середній клас	Заборона виїжджати українцям за кордон, щоб знищити українців, як націю господарників
«Вимивання» фінансових ресурсів українських державних інституцій через: виплату із бюджету високого проценту у розмірі 14-16% по ОВДП; виплату Приватбанком братам Суркісам мільярдів гривень по рішеннях українських судів (хоча міжнародні суди приймають рішення на користь Приватбанку); виплата необґрунтовано високих заплат і премій менеджменту державних компаній та міністрам	Виведення у Москву українських фінансових ресурсів від продажу українського зерна, деревини, металів, вугілля та інших ресурсів

* Таблиця складена автором

Відмінність сучасної української економічної політики щодо українських домогосподарств від радянської політики щодо українців у 1932-1933 роках у тому, що сучасне керівництво України свою антинародну економічну політику проводять у період глобалізації і не може проводити цю політику більш відверто через можливий міжнародний резонанс.

Наслідком цієї політики можуть бути:

- зменшення фінансової спроможності домогосподарств України;
- зменшення доходів українських державних інституцій (бюджетів, банків та інших інституцій) та збільшення їх видатків та дефіцитності і ускладнення їх можливостей обслуговувати заборгованість перед внутрішніми і зовнішніми контрагентами;
- через небажання виконувати свої зовнішні зобов'язання (наприклад, щодо прийняття «антиколомойського» закону) українське керівництво нівелює можливості зовнішньоекономічної підтримки від МВФ та інших зовнішніх партнерів;
- через збільшення дефіциту бюджету у кілька разів без реальних джерел його покриття у змінах до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» може призвести до «запуску друкарського станка», значної інфляції (чи гіперінфляції) та девальвації національної валюти;
- через збідніння українських домогосподарств та ризик того, що українських заробітчан не випускатимуть за кордон, українські громадяни виїжджатимуть за кордон не тільки самостійно, а й цілими сім'ями, розпродуючи «за безцінь» майно в Україні (і, можливо, свої земельні паї);
- через замороження співпраці з МВФ та іншими фінансовими організаціями і потребу обслуговувати свої зовнішні зобов'язання без можливості перекредитуватись (чи реструктурувати заборгованість) Україну можуть змусити через міжнародні суди розраховуватись по міжнародним та внутрішнім зобов'язанням своїм майном (власністю України за кордоном, газотранспортною системою, землею сільськогосподарського призначення, якої у державній власності знаходиться понад десять мільйонів гектарів та іншим майном).

Дана державна економічна політика щодо знищення фінансово-економічної бази українських державних інституцій та українських домогосподарств може бути організована з метою заволодіння майном української держави та українських громадян і, зокрема, українською землею, реалізація якої розпочнеться у середині 2021 року і яку українські громадяни не зможуть придбати самостійно через відсутність власних фінансових ресурсів, а лише як посередники для українських олігархів та іноземних покупців.